

AV DE FYRA BARN till Johannes Jönsson (1825), emigrantgenerationens fader, som emigrerade till USA på 1870-talet, blev endast två etablerade amerikaner: Nils Aron (1852) och Bengt (1861) i den 6. generationen. Systemen till dem, Anna Josefina (1849) har inte med säkerhet kunnat identifieras. Det finns uppgift om att hon gifte sig med en man från Norge och att hon varit bosatt i Brooklyn, men hennes levnadsöde i övrigt är fördolt på den svenska sidan. Brodern, Bengt August (1847), återvände till Morup efter sin andra emigration för att bilda den ena av de två svenska släktgrenarna. Dessa utgör nu i början av 2006 över 70 personer i generationerna 8, 9, 10 och 11.

Only two of Johannes Jönsson's children, who emigrated, became American citizens, Nils Aron (1852) and Bengt (1861) of the 6th generation. We don't know what happened to their sister Anna Josefina (1849) except that she married a man from Norway and that she lived in Brooklyn. Bengt August returned to Sweden after his second emigration and his branch of the family now consist of 70 people in the 8th, 9th, 10th and 11th generations.

Nils Aron Johnson bildade familj med nio barn med boende i New York-området och de östra delstaterna. Bengt Johnson bosatte sig med familj och fem barn i Colorado. Några barn flyttade sedermera till Californien (Det var en av dessa, George

Johnson, som med sin fru Sue besökte Morup den där sommardagen 1956).

Nils Aron Johnson married and had nine children. They lived in the New York area and in the Eastern States. Bengt Johnson settled in Colorado with his family and five children of which some left for California. Among those were George Johnson and his wife Sue.

Det var dessa barn i den 7. generationen i vår släktkedja som kunde räkna Amerikas Förenta Stater som sitt fädernesland. De fick i början av 1890-talet besök av de svenska kusinerna Severina (1871) och Johan (1874). Dessa var barn till Bengt August Johansson (6. gen) han som aldrig blev amerikan. De hade kommit för att stanna kvar i USA, men därmed blev inget. Johan avled nämligen i New York år 1900 i tyfusfeber, endast 26 år gammal. Severina reste efter några år på tillfälligt besök hem till Morup, men övertalades av föräldrarna att inte återvända.

The children of the 7th generation considered the USA as their native country. At the beginning of the 1890s their Swedish cousins Severina (1871) and Johan (1874) visited them. They were Bengt August Johansson's children (7th generation). They had come to stay, but it didn't turn out that way. Johan died of typhoid

fever only 26 years old. Severina returned to Sweden to visit her parents in Morup and was persuaded not to return.

Så Severina stannade kvar i Sverige och försakade sin karriär i USA. Hon bildade familj med tiden och blev därmed stammoder för den andra svenska släktgrenen genom sin dotter Ester (1903) och dotterdotter Lilly (1929).

Severina stayed in Sweden and denied herself a career in the USA. She married and became the ancestor of the other branch of the Swedish family through her daughter Ester (1903) and her daughter Lilly (1929).

Severina var en trygg och allmänt omtyckt kvinna i Askhult. Hon gick bort 1955, 84 år gammal. Hon fick några mycket hårda år då hon efter makens död stod ensam med de små barnen John och Ester och måste sköta den lilla gården. Men hon fick stöd av pappa Bengt August, som då var i 60-årsåldern, ända tills barnen blivit tonåringar vid tiden för det första världskriget och kunde hjälpa Severina att utveckla gården till den idyll som den är än i dag - fast numera som fritidsboende för barnbarnen. Det var så Bengt August levde sin ålderdom med att hjälpa sin son och dotter att bygga upp de båda svenska släktgrenarna. Han fick elva barnbarn.

Severina was confident, good-natured and generally liked in Askhult. She died in 1955, 84 years old. She had some very hard years after her husband's death when she was alone with her children John and Ester and had to run the farm as well. She got a lot of support from her father Bengt August who was in his 60s. He helped her until her children were teenagers and also helped during World War I. Severina developed the farm to the idyllic place it still is - now it is a holiday home for her grandchildren. This is what Bengt August did in his old age: he helped his son and daughter form the two branches of the Swedish family. He had 11 grandchildren.

Efter Johannes Jönssons bortgång var Bengt August stammen i släktträdet med de två grenarna som fick fler och fler kvistar. I Nils Severins gård, där han bodde, var han farfar och i Severinas gård ett par kilometer bort var han morfar. I tjugo års tid rörde han sig mellan dessa platser som vargen i sitt revir, han var fri att göra vad han ville. Han hjälpte till med sådd och skörd, vaktade barnbarn och hade alltid glimten i de stålblå ögonen varhelst han drog fram som en aktad man i Askhult. Men han lärde sig aldrig att cykla. Han måste alltid använda det urgamla fortskaffningsmedlet apostlahästarna

After Johannes Jönsson's death Bengt August was like the trunk of the family tree with the two branches which had more and more descendents. At Nils Severin's farm, where he lived, he was a grandfather on the father's side and a few miles away at Severina's farm he was a grandfather on the mother's side. For a period of 20 years Bengt August moved between these places and he was free to do what he wanted. He helped with the sowing and the harvest and he took care of his grandchildren. He always had a sparkle in his steel-blue eyes. He was a highly respected man in Askhult. He never learnt how to ride a bike so he had to go on Shanks's pony.

Vid 82 års ålder kunde Bengt August ståta med den ärbara titeln stormorfar. Det var en knopp på Severinas släktgren som slog ut i blom och som fick just det passande namnet lilja, Lilly. Bengt August kunde nu räkna generationer: tre generationer upp till den 9. generationen och fem generationer djupt ner i den halländska myllan.

At the age of 82 he became a great grandfather when Ester gave birth to Lily in 1929. Bengt August now had three generations after himself and five before him.

Lilly gifte sig med tiden och brukade tillsammans med maken

Sven Svensson (1923) gården Lönestig några kilometer sydväst om Askhult. Här i det vackra öppna halländska landskapet med bruset från Kattegatt i väster uppfostrade de sönerna Roland och Håkan (10 gen). Fler kvistar och knoppar kom sedan att växa ut på Severinas släktgren.

Lily married Sven Svensson (1923) and they had the farm Lönestig a few miles to the southwest of Askhult. Here they brought up their sons Roland and Håkan in this very beautiful, open landscape of Halland. More descendents later grew from Severina's branch of the family.

Vid sekelskiftet 1900 hade världen mentalt delats upp i en ny värld (USA) och i en gammal (Sverige). Man märker det på litteraturen och på sångerna och folkvisorna. Sentimentalt beskrevs hur sädesfälten böjde sig för vinden i den nordiska sommaren. De nyblivna svensk - amerikanerna sjöng om röda stugor med vita knutar och med en mörkgrön granskog bakom dem. Och på de svenska kajerna stod föräldraparen och vinkade och grät när emigrantbåtarna gick till sjöss och med last av sina förhoppningsfulla ungdomar som de kanske aldrig skulle få återse.

At the turn of the century 1900 the world had mentally split into a new world, the USA, and into an old one, Sweden. This you no-

tice in the literature, the songs and the popular ballads. We sentimentally described how the fields of corn were billowed by the Nordic summer winds. The Swedish-Americans sang about red houses with white corners and dark green spruce as a background. In the harbours parents bid farewell to children they might never see again. This was a time filled with strong feelings.

Alla vet att Sverige inte bara tillhörde den gamla världen utan verkligen var den urgamla världen. Vikingakungarna hade en gång bestämt i strider att Norge och de provinser av den skandinaviska halvön som gränsade till Atlanten och södra Östersjön skulle tillhöra Danmark, medan den övriga landmassa som utgjorde Sverige och som vette mot Östersjön skulle bilda ett rike. Detta riket Sverige kom sedan att kolonisera Finland i tidig medeltid. Så var den geografiska bilden ända till år 1658, då Danmark tvingades lämna ifrån sig de västra och södra gränsprovinserna (däribland Halland) och Sverige därmed fick sin nuvarande utformning. Under napoleonkrigen 1809 förlorade Sverige Finland, som blev ett ryskt furstendöme och förblev så till under det första världskriget 1918, då landet blev självständigt. Som kompensation för förlusten av Finland tvingades Norge ansluta sig i union till Sverige och med napoleongeneralen Jean Bernadotte som gemensam kung med namnet Karl XIV Johan, som då hade blivit vald till svensk tronföljare.

Under emigrantåren var Finland under fortsatt rysk ockupation, Danmark självständigt med gränser som i dag och Norge i union med Sverige (tills den upplöstes år 1905). Vid slutet av det första världskriget var alla de nordiska länderna fristående och självständiga stater med mycket god grannsämja i den lyckliga del av världen som ofta kallas "Pleasant Scandinavia" .

Everybody knows that Sweden belonged to the old world, a really ancient one. Viking kings had once decided that Norway should form a country with the borders it still has. The eastern part of the Scandinavian Peninsula formed Sweden who then colonised Finland in the early Middle Ages (13 th century). The west coast of Sweden and the south coast of the Baltic belonged to Denmark who also controlled the important passage through the Kattegatt and the Skagerack seas to the Atlantic Ocean. These borders remained until 1658 when Denmark was forced to leave these areas. Sweden then became its current borders and became a European superpower. Sweden lost Finland to Russia (1809) in the Napoleonic wars. Not until 1918 did Finland become an independent country. Sweden tried to compensate for the loss of Finland by forcing Norway into a union with Sweden. Sweden had chosen a Napoleonic general, Jean Bernadotte, as its king and he now became king of Norway as well. This union was dissolved in 1905. At the end of WWI all four Nordic countries

were sovereign states and they lived as good neighbours in a happy part of the world often referred to as "pleasant Scandinavia".

Det är alltså här i det urgamla riket sedan vikingatiden som de svensk-amerikanska emigranterna har sina rötter. I Morup vid kusten av Kattegatt och Atlanten, 100 km söder om Göteborg. Huvuddelen av den gamla bondesläkten bor här på kuststräckan mellan Göteborg och Halmstad. Totalt utgör den vid början av 2000-talet ett trettiotal familjer i hela Sverige koncentrerade till städerna Uddevalla/Ljungskile (50 km norr om Göteborg), Lidköping (vid södra stranden av sjön Vänern), Göteborg, Varberg, Falkenberg, Halmstad och Lund samt Stockholm.

So this is where the Swedish-American emigrants have their roots since Viking times: in Morup, on the coast of the Kattegatt, 60 miles south of Göteborg (Gothenburg). The main part of the old family of farmers lives in the coastal areas between Halmstad and Gothenburg. At the beginning of the 21st century some thirty families live all over Sweden with a concentration to the towns of Uddevalla/Ljungskile, 40 miles north of Gothenburg, Lidköping on the south shore of Lake Vänern, Gothenburg, Varberg, Falkenberg, Halmstad, Lund and Stockholm.

De svenska emigranttätlingarna i USA hör ofta den svenska nationalsången spelas när svenska idrottsmän står överst på prispallen för att mottaga olympiska guldmedaljer. De kan då ha glädje av att veta hur texten lyder: (Emigranterna och deras barn fick dock inte höra den förrän då den började användas vid sekelskiftet 1900).

The descendants of the emigrants to the USA sometimes hear the Swedish National Anthem (not in use until the beginning of the 20th century) being played when Swedish athletes have won medals at competitions. Here is the Swedish text that goes with the music:

*"Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord,
du tysta, du glädjerika, sköna
Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord,
din sol, din himmel, dina ängder gröna.
Du tronar på minnen från fornstora dar,
då ärat ditt namn flög över jorden
Jag vet att du är och förblir vad du var,
ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden".*